

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209967
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314209967.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov, matky: Mgr. L. W., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. pri D., A. č. XXXX a otca: Ing. F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. pri D., A. č. XXXX, právne zastúpený JUDr. Jankou Chorvátovou, PhD., advokátkou so sídlom M. XX, C., o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5P/70/2014-106 zo dňa 07. mája 2015, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil výživné otca na maloletú N., ktoré bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 11C/99/2009 zo dňa 09.12.2009 vo výške 100,- Eur mesačne na sumu 130,- Eur mesačne a uložil mu ho platiť k rukám matky maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 11.11.2014. Zameškané výživné za obdobie od 11.11.2014 do 30.04.2015 v sume 170,- Eur povolil otcovi splácať v splátkach po 10,- Eur spolu s bežným výživným k rukám matky pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich.

Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z ust. § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a posudzoval zmenu pomerov na strane oprávnenej maloletej, ako aj povinných rodičov od času posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca. Zistil, že v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia (dňa 09.12.2009 maloletá navštevovala 5. ročník základnej školy, hudobnú školu, výtvarný krúžok a plaváreň v Čadci a jej mesačné náklady dosahovali sumu 54,- Eur.

V čase rozhodovania súdenej veci mal okresný súd preukázané, že maloletá navštevuje SOŠ obchodu a služieb v Čadci a celkové finančné výdavky na školský rok predstavujú sumu 250,- Eur. Ďalej vychádzal z tvrdení matky, že táto musela dcére dokúpiť kuchárske pracovné oblečenie, čašnícke oblečenie a zabezpečiť jej zdravotný preukaz. Celkové finančné výdavky na školský rok 2014/2015 ustálil sumou 500,- Eur. Okrem toho konštatoval, že u maloletej došlo k zvýšeniu životných nákladov aj v súvislosti s výdavkami na oblečenie, obuv a hygienické potreby. Prestupom zo základnej na strednú školu tak došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, ktoré odôvodňuje zvýšenie výživného otca.

Na strane matky zistil, že v čase posledného rozhodovania jej mesačný príjem dosahoval výšku okolo 550,- Eur, aktuálne jej čistý príjem predstavoval sumu 869,20 Eur. Došlo tak aj u matky k podstatnej zmene pomerov, nakoľko od posledného rozhodnutia vzrástol jej príjem o cca 300,- Eur.

Na strane otca okresný súd zistil, že v čase posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti jeho príjem dosahoval výšku 950,- Eur, v súčasnosti je jeho príjem 1.118,- Eur. Pri otcovi aj pri matke pominuli náklady, ktoré mali v súvislosti so svojím vzdelávaním. V čase rozhodovania o návrhu matky na zvýšenie

výživného, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 8P/38/2012 a kde bol návrh matky zamietnutý, okresný súd zistil, že otec má vyživovaciu povinnosť voči mal. F., ktorému prispieva sumou 90,- Eur mesačne. Aktuálne v súdnej veci okresný súd zistil, že otcovi vznikla následne ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. synovi X..

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu okresný súd ustálil, že došlo na strane mal. N. k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, avšak nie matkou v žalobnom návrhu žiadanom rozsahu 200,- Eur. Prihliadajúc na to, že došlo k zvýšeniu príjmu otca, avšak pribudli mu ďalšie vyživovacie povinnosti, konštatoval, že je primerané zvýšenie výživného na sumu 130,- Eur mesačne.

Nedoplatok na výživnom určoval späťne odo dňa podania návrhu do 30.04.2015, t.j. za obdobie 5 mesiacov a 20 dní, jeho výšku vyčíslil sumou 170,- Eur a otcovi ju povolil splácať spolu s bežným výživným.

O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keďže predmetné konanie je konaním, ktoré možno začať aj bez návrhu a v tomto prípade účastníkom právo na náhradu trov konania nevzniká.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec, ktorým sa domáhal jeho zmeny tak, že bude žalobný návrh zamietnutý. Uviedol, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho tvrdenia sú v rozpore s obsahom spisu a okresný súd vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že si plní vyživovaciu povinnosť voči štyrom mal. deťom, ďalej voči svojej družke, ako aj voči svojej osobe a jeho príjem vzrástol od posledného rozhodnutia o necelých 170,- Eur. Naopak matkin príjem vzrástol o viac ako 300,- Eur a táto zabezpečuje výživu v podstate trom ľuďom. Nie je tak správna úvaha súdu o tom, že ním určené zvýšenie výživného zodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom. Okresný súd sa v rozhodnutí nevysporiadal s preukázanou skutočnosťou ohľadne prinávratenia poplatku za nerovnomernosť matke v jej služobnom pomere.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že sa s jeho tvrdeniami nestotožňuje.

Poukázala na to, že jeho družka poberá rodičovský príspevok, ako aj prídavky na deti a otec daňový bonus vyplácaný jeho zamestnávateľom. Žiadala, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 200,- Eur mesačne.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Otec v odvolaní namieta, že okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z obsahu podaného odvolania však vyplýva, že správnosť skutkových zistení nerozporuje, avšak nesúhlasí s ich vyhodnotením a následným právnym posúdením veci okresným súdom. Tvrdí, že zistenia okresného súdu o zmene výšky jeho príjmu neodôvodňujú záver o podstatnej zmene pomerov, na základe ktorej bolo možné rozhodnúť o zvýšení jeho vyživovacej povinnosti.

Okresný súd pri rozhodovaní dôsledne vychádzal zo znenia § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. a správne zisťoval zmenu pomerov na strane povinného rodiča - otca, ako aj na strane oprávnenej maloletej. V tejto súvislosti vykonal dostatočné dokazovanie a dôkazy hodnotil v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov vyplývajúcich z ust. § 132 O.s.p..

Jednoznačne došlo k zmene pomerov na strane maloletej od času posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca. Táto začala navštevovať strednú školu, s čím sa jej zvýšili výdavky na úhradu školských pomôcok a nákladov súvisiacich so štúdiom. Správnosť týchto zistení okresného súdu otec v podanom odvolaní nenamietal.

Okresný súd ďalej správne zistil, že od posledného rozhodovania na strane matky došlo k zvýšeniu príjmu, rovnako k zvýšeniu príjmu došlo na strane otca, avšak oproti poslednému rozhodovaniu mu

pribudli ďalšie 2 vyživovacie povinnosti k mal. F. W., nar. XX.XX.XXXX a k mal. X. W., nar. XX.XX.XXXX. V čase rozhodovania odvolacieho súdu už nebolo možné prihliadať na otcom tvrdenú vyživovaciu povinnosť voči jeho družke. Podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine mu povinnosť prispievať na jej výživu trvala najdlhšie po dobu dvoch rokov s tým, že rozsah tohto príspevku má slúžiť „primerane“ na úhradu výživy matky dieťaťa, ktorú je povinný platiť otec dieťaťa, za ktorého táto nie je vydatá. Okrem toho, ak by aj povinnosť platiť tento príspevok trvala, vyživovacia povinnosť voči deťom má prednosť pred povinnosťou platiť tento príspevok (§ 62 ods. 5 veta prvá zákona č. 36/2005 Z. z.).

Otec ďalej namietal, že k zvýšeniu príjmu matky došlo v podstatne väčšom rozsahu od času posledného rozhodovania ako u jeho osoby. Je pravdou, že príjem matky sa od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca podstatne zvýšil a táto skutočnosť má vplyv na rozsah vyživovacej povinnosti rodičov, ktorí sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Práve z dôvodu, že k zvýšeniu príjmu otca došlo v menšom rozsahu a pribudli mu vyživovacie povinnosti, okresný súd postupoval správne, keď aj v súvislosti s podstatným zvýšením pomerov na strane maloletej rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca v rozsahu 30,- Eur oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu. Krajský súd sa s týmto záverom v celom rozsahu stotožňuje a považuje ho za správny. Na základe tejto skutočnosti preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.. Predmetné konanie je konaním vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p.), v ktorom prípade účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.